

Dialoguri extrase din capitolul *On Daily Life*, din *Conscious Immortality - Conversations with Sri Ramana Maharshi*, conversații notate de Paul Brunton și Munagala Venkataramiah, Sri Ramanasramam, 1988, pp. 9-32.
(parțial - 16/02/2011).

Tu însuși ești sursa fericirii tale, de orișice fel ar fi ea, și nu lucrurile exterioare. Chiar și atunci când îți închipui că vreun obiect exterior te-a făcut fericit, te înșeli. Ceea ce s-a întâmplat, de fapt, este că, inconștient, obiectul te-a întors pentru o clipă către Sinele tău, împrumutând și transmițându-ți fericirea care a venit la tine ca o umbră. De ce să nu cercetezi sursa, Sinele, și să nu-l realizezi?

Întrebări generale

Întrebare: *Care sunt primii pași în practica spirituală?*

Maharshi: La început, oamenilor trebuie să li se spună că nu sunt corpul deoarece ei cred că sunt doar corpul, pe când ei sunt atât trupul cât și toate celelalte. Corpul nu-i decât o parte. Aspirantul trebuie să știe asta ferm. El trebuie mai întâi să discearnă *chit* (înzestrat cu simțire) de *jada* (neînsuflețit) și să rămână doar ceea ce e simțitor. Mai târziu, lasă-l să realizeze că *jada* nu e altceva decât *chit*. Aceasta înseamnă discriminare. *Viveka* inițială trebuie să dăinuiască până la capăt, rodul ei fiind *moksha*.

Î: *Care este modul cel mai bun de a trăi?*

M: Depinde dacă ești sau nu *jnani*. *Jnani*-ul nu consideră nimic diferit sau separat de Sine. Totul este în Sine. Universul și tot ceea ce este dincolo de el se află în Sine. Concepția diferă potrivit cu vederea persoanei.

Î: *Cum e muna (tăcere) posibilă dacă suntem, în același timp, antrenați în activități lumești?*

Maharshi: Femeile, în timp ce merg purtând carafele cu apă pe cap, pot face conversație cu tovarășele lor, rămânând în tot acest timp atente la vasul de deasupra. Similar, când un înțelept se angajează în activități, acestea nu îl deranjează, deoarece mintea sa sălășluiește în *Brahman*.

Dificultatea constă în aceea că oamenii cred că ei sunt înfăptuitorii; e o greșală. Puterea superioară este cea care

înfăptuiește totul, oamenii fiind doar instrumente. Dacă acceptă această poziție, vor fi scutiți de neazuri, altminteri le curtează. Îndeplinește-ți munca fără a-i anticipa roadele. Asta e tot ce ar trebui să faci.

Î: Ce fel de învățături sunt potrivite oamenilor tineri – ar înțelege ei purul adevăr?

M: Din când în când, atenția lor ar putea fi atrasă, în mod adecvat, asupra adevărului.

Î: De ce este lumea în ignoranță?

M: Lasă lumea să aibă singură grijă de ea însăși. Dacă tu ești corpul, atunci va apărea lumea grosieră. Dacă ești spirit, totul este spirit. Caută egoul, iar el va dispărea. Dacă cercetezi, ignoranța se va dovedi a fi inexistentă. Minte este cea care simte suferința și bezna. Vezi Sinele.

Î: Dacă omul își amintește mereu Sinele, îi vor fi faptele întotdeauna drepte?

M: Trebuie să fie, însă o astfel de persoană nu este preocupată de aspectul drept sau nedrept al faptelor. Acțiunile sale sunt ale lui Dumnezeu, așadar drepte.

Î: Este util să aducem Orientul și Occidentul mai aproape?

M: Asemenea evenimente vor avea loc de la sine. Există o putere care călăuzește destinele națiunilor. Astfel de întrebări se nasc numai când ai pierdut contactul cu realitatea.

Î: Este mai greu pentru occidentali să se retragă în lăuntrul lor?

M: Da, ei sunt *rajasici*, energia lor se îndreaptă în afară. Trebuie să rămânem tăcuți înăuntru, neuitând Sinele, după aceea putem continua cu activitățile noastre. Un bărbat care e pe scenă și care interpretează un rol feminin, uită că e bărbat? La fel și noi trebuie să ne jucăm rolul pe scena vieții, fără însă a ne identifica cu acel rol. În Occident vor fi doar aceia dezgustați de viața materială cei ce se vor întoarce la cale.

Î: Care este diferența dintre Orient și Occident?

M: Toți trebuie să ajungă la același țel.

Î: *Sunt un păcătos.*

M: De ce să gândești astfel despre tine? În mod corect ai aruncat întreaga responsabilitate în seama lui Dumnezeu în care ai credință iar El va avea grijă de aceasta.

Câțiva devoți au venit să se plângă la Maharshi de comportamentul altuia.

M: Ați venit să îi reformați pe alții sau să vă reformați pe voi înșivă?

Î: *În această atmosferă pură este ușor să practici, însă la oraș e dificil.*

M: Când vezi adevăratul Sine, nu asta este o atmosferă pură? Lasă corpul să creadă ce pofteste, dar de ce ai gândi tu astfel? Este foarte bine dacă poți doar să rămâi tăcut fără să te angajezi în alte activități. Dacă asta nu se poate, care e rostul de a fi tăcut? Chiar dacă ești constrâns să fii activ, nu renunța la încercarea de a realiza Sinele.

Î: *Vreau să merg la Kailash.*

M: Un om poate vedea locurile acestea numai dacă faptul este destinat, nu altminteri. Dar și după ce va fi văzut totul, îi vor rămâne încă multe locuri de vizitat, dacă nu în emisfera aceasta, atunci în cealaltă. Cunoașterea implică ignoranța a ceea ce este cunoscut și a ceea ce se află dincolo de cunoscut, și este întotdeauna limitată.

Î: *Este solitudinea necesară pentru vichara?*

M: Solitudinea este pretutindeni. Individul este întotdeauna solitar. Treaba noastră e să o descoperim înăuntru, nu să o căutăm în afară.

Solitudinea e în minte. O persoană poate fi în mijlocul lumii și cu toate acestea să-și păstreze seninătatea; un astfel de om e în solitudine. Un altul poate trăi într-o pădure îndepărtată și totuși să fie incapabil să-și controleze mintea; nu se poate spune despre el că e în solitudine. Cei atașați de dorință sunt incapabili de a realiza solitudinea oriunde s-ar afla, pe câtă vreme cei ce rămân detașați sunt întotdeauna în solitudine, chiar și atunci când sunt angajați în muncă. Munca efectuată cu atașament este o povară. Solitudinea nu e de aflat numai în păduri, poate fi realizată la fel de bine în mijlocul ocupațiilor lumești.

Ajutând pe alții

Îndreaptă-ți toate scopurile, aspirațiile și dorințele înspre servirea umanității iar planurile de reformare a lumii lasă-le în seama Puterii Universale care susține universul. Ea nu este neștiutoare. Va înfăptui ceea ce e necesar. Abandonează simțul „Eu fac aceasta.” Descotorosește-te de egoism. Nu gândi că tu ești cel care înfăptuiește vreo reformă. Abandonează scopurile acestea și lasă-l pe Dumnezeu să se îngrijească de ele. După ce te vei fi eliberat de egoism, Dumnezeu te poate folosi ca instrument în îndeplinirea acestora, diferența constând în aceea că nu vei fi conștient de efectuarea lor; Infinitul va lucra prin tine și nu va putea surveni niciun fel de venerare de sine care să contamineze munca. Altminteri există dorința de nume sau faimă și atunci vei servi mai degrabă sinele personal decât umanitatea.

Ceea ce oamenii denumesc Satana, Diavol sau forțe întunecate este pur și simplu ignoranța Sinelui adevărat. Aproape toate ființele umane sunt mai mult sau mai puțin nefericite deoarece ele nu cunosc adevăratul Sine. Adevărata fericire constă numai în cunoașterea de Sine. Orice altceva e trecător. A cunoaște propriul Sine înseamnă a fi întotdeauna fericit.

Î: Prietenul meu este dornic să facă muncă de serviciu social, chiar și cu prețul propriilor sale interese.

M: Munca lui dezinteresată este salutară; utilitatea nu îi poate fi contestată. Iată cum continuă să lucreze acolo în timp ce tu îi trimiți extrasele din conversații. Există o legătură între acestea două. Munca i-a purificat mintea astfel încât a reușit să pătrundă învățătura înțelepților destul de repede. Munca socială deține locul ei în schema înălțării spirituale. Munca este socială și nu egoistă. Dumnezeu este în permanență avut în vedere. Binele public este identic cu binele personal. Asemenea activități ale minții și ale trupului purifică mintea. Astfel, munca socială adecvată e un mijloc de a face mintea mai pură.

Î: Însă munca socială nu ne dă răgaz pentru meditație!

M: Bineînțeles, eforturile tale nu se pot sfârși cu munca socială. Perspectiva trebuie să rămână întotdeauna asupra adevărului cel mai înalt. Totul se va aranja corect cu timpul.

Î: Cum am putea înlătura indolența spirituală a altora?

M: Ai înlăturat-o pe a ta proprie? Îndreaptă-ți cercetările înspre căutarea Sinelui. Atunci forța declanșată în lăuntru tău va opera și asupra altora.

Î: *Ce părere aveți de ideea lui P.B.¹ referitoare la acțiunea inspirată?*

M: Lasă acțiunile să-și urmeze cursul. Ele nu afectează Sinele pur. Dificultatea constă în aceea că oamenii cred că ei sunt autorii. Aceasta este o greșală. Puterea superioară este cea care înfăptuiește totul iar oamenii nu sunt decât instrumente. Dacă acceptă această poziție, vor fi liberi de necazuri, altminteri le curtează. Chipul sculptat pe turnul templului lasă să se întrevadă o mare încordare, în realitate însă turnul se sprijină pe pământ, și tot acesta susține și sculptura. Statuia este parte din templu, dar e făcută să pară ca și cum ar susține greutatea turnului. Nu e ciudat? La fel stau lucrurile cu persoana care ia asupra sa simțul de a fi autorul.

Î: *Care e părerea dumneavoastră despre reforma socială?*

M: Reformarea de sine aduce automat cu ea reforma socială. Rezumă-te la auto-reformare. Reforma socială va avea singură grijă de ea însăși.

Cineva a comentat că Gita predică karma yoga, fiindcă ea învață că omul ar trebui să acționeze din motive dezinteresate.

M: Nu. Acest lucru poate fi realizat doar după cunoașterea aspectului iluzoriu al egoului, i.e. *jnana*. Așadar, în realitate ea învață *jnana yoga*, cea mai înaltă *yoga*, și că ar trebui să acționăm lăsând universalul să lucreze prin noi.

Î: *Sunt doctor. Cum aș putea vindeca oamenii cel mai bine?*

M: Tratamentul permanent este *jnana*; pacienții trebuie ei înșiși să realizeze acest lucru, iar aceasta depinde de maturitatea lor. Altminteri, după ce trece o boală, apare alta.

A venit un tânăr care a cerut puteri supranaturale pentru a pune capăt materialismului lumii.

M: Oameni ei înșiși incapabili cer puteri divine pentru a fi folosite la bunăstarea umanității. Aceasta este precum ologul care a spus că

¹ Diminutiv sub care e cunoscut Paul Brunton.

el va învinge dușmanul doar de ar fi ajutat să se ridice pe picioare! Intenția e bună însă lipsește simțul proporției.

Î: Cum îi pot ajuta pe alții?

M: Cine e celălalt pe care să-l ajuți? Cine este „eul” care are de gând să ajute pe alții? Clarifică mai întâi acest punct și după aceea totul se va aranja.

Î: În Occident oamenii nu înțeleg cum pot fi utili înțelepții care trăiesc în solitudine.

M: Lasă Europa și America. Unde sunt ele dacă nu în mintea ta? Când te trezești din vis, cauți să afli dacă oamenii din visul tău sunt și ei treji?

Să ai iubire cu compasiune pentru ceilalți însă păstrează-o în secret; nu o etala și nici nu vorbi despre ea. Dacă dorințele îți sunt împlinite, nu te exalta iar dacă ești frustrat, nu fi dezamăgit. Exaltarea poate fi amăgitoare; trebuie ținută sub control, întrucât bucuria inițială poate sfârși în durere. La urma urmei, indiferent ce se întâmplă, *tu* rămâi neafectat, exact așa cum ești.

Î: Dar cum pot ajuta pe altcineva în problemele sale?

M: Ce sunt vorbele acestea despre altcineva? Nu există decât Unul. Încearcă să realizezi că nu există niciun eu, niciun tu, niciun el, numai unul Sinele care este totul. Când crezi în problema altuia, crezi în ceva din afara Sinelui. Vei ajuta cel mai bine pe cineva mai degrabă realizând unitatea tuturor lucrurilor decât prin activitate în lumea înconjurătoare.